

jej poučil a poskytl mu možnost doplnit rekurs patřičným rekursním návrhem podle zákona. Je-li rekurent zastoupen právním zástupcem, nelze postupovati ani podle §§ 84 a 85 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1429/34.)

Rekursní soud vyhověl rekursu manželské matky dítěte a opatrovníka proti výši výživného, jak bylo stanoveno prvním soudem, výživné zvýšil a rekurs otce dítěte odkázal na toto rozhodnutí.

Nejvyšší soud otcův dovolací rekurs odmítl.

Důvody :

V dovolacím rekursu není rekursního návrhu. Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného jednáje o obsahu rekursu vytýká v § 40 jednak, že v rekursu mohou býti uváděny nové skutečnosti a průvody (odst. 1), jednak, že rekurs může býti podán pro zmatečnost nebo z důvodů jiných. Důvody zmatečnosti jsou pak uvedeny v § 41, jiné rekursní důvody v § 42. O potřebě rekursního návrhu se zákon výslovně nezmiňuje. Nutnost rekursního návrhu vyplývá však z ustanovení § 14 odst. 1, podle něhož písemná podání vyhovujeť obecným náležitostem podání v řízení sporném. Těmito náležitostmi jsou náležitosti uvedené v §§ 75 a 76 c. ř. s. Z těchto zákonných ustanovení jasně vyplývá, že písemné podání musí nezbytně obsahovati návrh, jenž se soudu předkládá k rozhodnutí neb opatření. Jest tudíž nedostatek rekursního návrhu i v řízení nesporném závadou rekursu. Účinek této závady bude různý podle toho, zda rekurent jest, či není zastoupen právním zástupcem. Není-li zastoupen, jest soud povinen dáti účastníku poučení a návod a postupovati podle příkazu § 17 zákona o nesp. říz. Postrádá-li rekurs rekursního návrhu, jest upraven nesprávně a na soudu jest, by dal rekurentovi poučení a poskytnul mu možnost, aby upravil rekurs patřičným rekursním návrhem podle zákona (§ 17 nesp. zák.). Soudcova povinnost dáti účastníku poučení a návod týká se v tomto případě nejen formálních, nýbrž i obsahových závad rekursu. Pakliže rekurent jest zastoupen právním zástupcem nelze použití při závadách rekursu ustanovení § 17 nesp. zák., nýbrž jest podle § 34 nesp. zákona obdobně použití ustanovení zákona o řízení sporném, tudíž ustanovení §§ 84 a 85 c. ř. s. Toto ustanovení nesahá však tak daleko jako ustanovení § 17 nesp. zákona. Týká se jen vad formálních, nikoliv však i podstatného věcného obsahu podání. Poněvadž pak rekursní návrh je podstatným věcným obsahem rekursu, nelze, je-li rekurent zastoupen právním zástupcem, postupovati podle §§ 84 a 85 c. ř. s. Rekurs pro nedostatek této potřebné náležitosti věcně nehodí se k tomu, by o něm bylo rekursním soudem věcně rozhodnuto.

Čís. 14068.

Náměstek notáře, i když vede samostatně notářskou agendu, reprezentuje notáře a jest považovati jeho úkony za úkony samého notáře.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1508/34.)

Prv ý s o u d provedl zápis firmy V., společnosti s ručením obmezeným, v obchodním rejstříku. Rekursní soud zamítl přihlášku k zápisu společnosti do obchodního rejstříku. D ů v o d y: Ze snímku notářského spisu o zřízení společnosti s ručením obmezeným je zřejmo, že tato společnost byla zřízena Dr. J. H., notářem, a ing. M. B. a že notářský spis byl sepsán Dr. A. K., kandidátkou notářství a náměstkem notáře Dr. J. H., ustanoveným dekretem krajského soudu civilního. Náměstek notáře všechna jednání notáře obstarává na místě jeho (§ 123 zákona č. 75/76 ř. z.) a proto uvedený notářský spis, sepsaný náměstkem notáře Dr. J. H., jest pokládati za jeho jednání. Avšak notář nesmí sepsati notářský spis, kterým zřizuje sám společnost s ručením obmezeným, a nesmí tak učiniti ani náměstek ve věci svého chefa (§ 33 cit. zák.); listina přes to zřízená nemá moci veřejné listiny. O smlouvě společenské nebyla zřízena notářská listina, listina předložená nevyhovuje předpisu zákona (§§ 3, 1. odst. č. 1 a 4, 3. odst. zák. č. 58/06 ř. z.) a proto nelze podle ní povolití zápis do obchodního rejstříku (§§ 9 odst. 1, 2 č. 1 a 2 cit. zák.), jinak by usnesení bylo zmatečné (§§ 43 a 87 téhož zákona). Prvý soud měl zkoumati úplnost a zákonitost přihlášky a společenské smlouvy a předpoklad zápisu (§ 11 téhož zákona). Napadené usnesení zákonu pro nedostatek notářské listiny nevyhovuje, pročež bylo přihlášku k zápisu zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Nejvyšší soud v rozhodnutí č. 3416 sb. n. s. zaujal stanovisko, že náměstek notářův, který má podle § 123 not. ř. předsebráti na místě notáře všechny jeho úkony a má dále vésti jeho jednací rejstříky a záznamy, i když samostatně vede notářskou agendu, reprezentuje notáře a jest považovati úkony náměstka notáře za úkony samého notáře. Dovolací soud nemá důvodu, by se od této zásady odchýlil v souzeném případě, zejména, když náměstek notářův, nejso samostatným notářem, musil při něm použiti podle třetího odstavce § 123 not. ř. na notářském spisu úřední pečeti notáře Dr. H., jež tvoří podstatnou část notářského spisu (§ 68 h not. ř.). Právem proto rekursní soud se zřetelem na předpisy § 33 not. ř. neuznal notářský spis sepsaný náměstkem notáře o smlouvě společenské uzavřené mezi notářem Dr. J. H. a inž. M. B. za způsobitou listinu, aby na jejím základě mohl býti povolen zápis do obchodního rejstříku s hlediska § 4 odst. 2 a § 9 č. 1 zák. č. 58/06 ř. z., třebaže zevně vyhovovala předpisům § 68 not. zák.

Čís. 14069.

I když k indosamentu nebyla připojena doložka podle § 15 (1) směn. zák., lze usouditi hledíc k účelu a zájmu, jaký byl indosament sledován, že šlo ve skutečnosti o rubopis zmocňovací a že rubopis tak, jak byl učiněn na směnce, stal se na oko. V takovém případě přísluší směnečnickému dlužníku i proti indosatři námitky, jež měl proti indosantovi.